

[Holstein.]

Socialdemokrat som Hjalmar Branting i Sverige indførte — jeg tror det var i 1923 — en Forhøjelse i Kaffetolden for ubrændt Kaffe fra 12 Øre til 50 Øre pr. kg, og at Importen af Kaffe i de følgende 5 Aar overhovedet ikke har reageret mærkeligt i den Anledning. Jeg synes, det er værd at lægge Mærke til, for det viser, at der er Artikler, som sagligt ikke kan kaldes Nødvendighedsartikler, men som i mine Øjne med Føje kan kaldes Nydelsesmiddel og ogsaa „Luksus i videre Forstand“, og som Befolkningen for enhver Pris vil have. Selv om Formuer og Indtægter er svinende, er der Forbrugsartikler, som for Befolkningen spiller en saadan Rolle, at dem vil man have, koste hvad det koste vil.

Jeg tror derfor, at der her under finansielle Vanskeligheder ligger Skatteobjekter, som jeg vil anbefale til den højtærede Finansministers velvillige Overvejelse. Han har jo saa tydeligt vist i Gerninger, at naar Statskassens Tarv og Erhvervenes økonomiske Behov kræver det, er de ortodokse Doktriner nok en Luksusmesse værd og maaske i paakommende Tilfælde ogsaa en hel Begravelsesmesse.

Det tredje Synspunkt, den højtærede Finansminister gjorde gældende i sin Omtale af den indirekte Beskatning, var dette, at paa Grund af det højere Prisniveau, vi nu havde til Trods for Kronens Opførelse i Pari, virkede Toldsatserne samtidig med Bibeholdelsen af de hittidige Vægttoldsatser ikke saa trykkende, virkede relativt mindre trykkende end tidligere.

Jeg synes, at alle disse Synspunkter, som den højtærede Minister her saa rigtigt har ført frem, er vægtige Argumenter for en Skatteomlægning af den Art, som jeg har tilladt mig at forelægge det høje Ting, og som jeg føler mig overbevist om at den højtærede Statsminister, hvis der overhovedet skal være Forslag i Venstres Tale om Nedsættelse af den direkte Beskatning, nødvendigvis lidt før eller senere vil gaa til. Resultatet vil rimeligvis blot være, at jeg spiller Kortene paa Bordet med det samme, og den højtærede Statsminister følger den Fremgangsmaade, som Venstre plejer at gøre i skattepolitiske Anliggender, at han gaar frem mindst i to Tempi, maaske 3—4, men tilsyneladende stilende mod samme Maal som jeg.

Jeg vil gerne til den højtærede Finansministers Bemærkninger i øvrigt sige, at det forekommer mig lidt mærkværdigt, naar man ser hans Udtalelser under Finanslovbehand-

lingen forleden til det ærede Medlem Hr. Korsgaard om Finansloven for 1928—29, samtidig at se ham forelægge Skattereformer, som regner med et Overskud paa Finansloven for 1928—29 paa ca. 10 Mill. Kr.

I sine Udtalelser forleden sagde den højtærede Finansminister, at „hvad nu 1928—29 angaar, var det fuldt ud rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde: Om dette Aar kan vi endnu langt mindre udtale os med nogensomhelst Sikkerhed end om indeværende Finansaar. Der er bl. a. det store X, som bestaar i den Ligning, som vil finde Sted paa Grundlag af Indtægterne i 1927; det kender vi ikke noget til, vi kan kun opstille Formodninger derom“.

Umiddelbart derefter siger den højtærede Finansminister:

„Jeg skal ikke udtale mig nærmere om Skattespørgsmaal før den Dag i næste Uge, da jeg venter at kunne fremsætte Regeringens forskellige Skatteforslag, Forslag om de Nedsættelser, som Balancen paa Finansloven for 1928—29 tillader at fremkomme med.“

Jeg kan ikke sige andet, end at jeg er tilbøjelig til at tro, at disse 10 Mill. Kr. meget let vil vise sig at forsvinde som Dug for Solen. Naar vi skal have et stort Landmandskulaan, hvis vi skal yde Statshjælp af den Art, jeg her omtaler, og hvis der skal ydes anden Statshjælp, som den højtærede Regering, saa vidt jeg har forstaaet, for Landbrugets Vedkommende har under Overvejelse, og nye Bevillinger paa Tillægsbevillingsloven til det ene og det andet, kunde jeg meget vel tænke mig, at den Margin paa 10 Mill. Kr. reduceredes til saa lidt, at der ikke bliver nogen Høne at koge Skattesuppe paa til Nedsættelse af Formue- og Indkomstskatten. Jeg kunde tænke mig, at der ikke blev andet end den Pind, hvorom Ordsproget siger, at Kællingen kogte Suppe paa den, fordi der i sin Tid havde siddet en Krage paa den.

Jeg tror, at hvis der skal gennemføres en Reform af den direkte Beskatning, som virkelig forslaar, virkelig betyder noget erhvervsøkonomisk, er der ingen anden Vej at gaa — man kan strides om Maaden, om Objekterne, men ikke om det principielle — end den Vej, som er anvist i de Skatteforslag, som det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen og jeg har tilladt os at forelægge Rigsdagen, og som den højtærede Finansministers Udtalelser i Virkeligheden passer for som Handske til Haand.

Jeg skal gøre en afsluttende Bemærkning om Indenrigsministerens Udtalelser under Finanslovbehandlingen om hans paa-